

Viața Creștină

Vizitați situl nostru: poienita.iasi.mmb.ro

18 August 2013

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul IV, Nr. 32 (141)

Evangelhia și Apostolul

În **Duminica a 8-a după Rusalii** se citește **Evangelhia** de la **Matei 14, 14-22 (Înmulțirea pâinilor)**, iar **Apostolul** din **Epistola I Corinteni 1, 10-17**.

Sinaxar

În această zi pomenim pe **Sfinții Mucenici Flor, Lavru și Polien**

Sfinții Mucenici Flor, Lavru și Polien

Sfiii mucenici Flor și Lavru au fost frați după trup și după duh, pentru că au crezut în Hristos cu duh, și acelaia i-au plăcut prin fapte bune. Învățătorii lor, sfinții Proclu și Maxim, de la care au învățat nu numai meșteșugul săpării în piatră, ci și viața cea plăcută lui Dumnezeu a credinței creștine, au fost uciși pentru Hristos mai întâi, apoi și ei după învățătorii lor, trecând ceva vreme, s-au făcut moștenitori ai cununii mucenicești.

Sfântul mucenic Polien a pătimit în Roma pentru Hristos, căci, fiind târât prin locuri strimte și lovit cu pietre, și-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan

10 cuvinte despre dragoste

Sfântul apostol și evanghelist Ioan este de asemenea, cunoscut sub numele de Apostol al dragostei. Anume dragostea este tema esențială a celor trei epistole ale sale. Pentru câteva momente încercați să lăsați la o parte grijile și problemele cotidiene și citiți măcar câteva pasaje din ele.

www.ortodoxia.md

1 Copiii mei, acestea vi le scriu, ca să nu păcătuiți, și dacă va păcătui cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru păcatele noastre, ci și pentru ale lumii întregi. Și întru aceasta știm că L-am cunoscut, dacă păzim poruncile Lui. Cel ce zice: *L-am cunoscut*, dar poruncile Lui nu le păzește, mincinos este și întru el adevărul nu se află. Iar cine păzește cuvântul Lui, întru acela, cu adevărat, dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită. Prin aceasta, cunoaștem că suntem întru El. Cine zice că petrece întru El dator este, precum Acela a umblat, și el așa să umble. **(1 Ioan 2, 1-6)**.

2 Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu, și suntem. Pentru aceea lumea nu ne cunoaște, fiindcă nu L-a cunoscut nici pe El. Iubiților, acum suntem fii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s-a arătat până acum. Știm că dacă El Se va arăta, noi vom fi asemenea Lui, fiindcă îl vom vedea cum este. **(1 Ioan 3, 1-2)**.

3 În aceasta am cunoscut iubirea: că El Și-a pus sufletul Său pentru noi, și noi datori suntem să ne punem sufletele pentru frați. Iar cine are bogăția lumii acesteia și se uită la fratele său care este în nevoie și își închide inima față de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu? Fiii mei, să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul. **(1 Ioan 3, 16-18)**.

4 Iubiților, să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire. **(1 Ioan 4, 7-8)**.

5 Întru aceasta s-a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul Său cel Unul Născut L-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin El viață să avem. În aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său jertfă de ispășire pentru păcatele noastre. Iubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, și noi datori suntem să ne iubim unul pe altul. **(1 Ioan 4, 9-11)**.

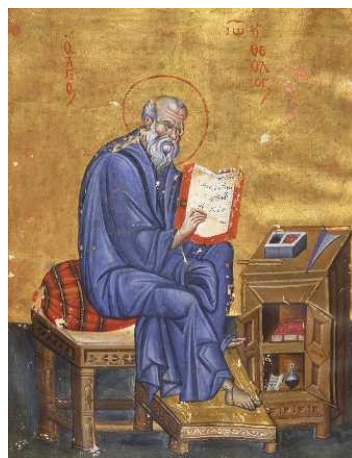
6 Și noi am cunoscut și am crezut iubirea, pe care Dumnezeu o are către noi. Dumnezeu este iubire și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne întru el. Întru aceasta a fost desăvârșită iubirea Lui față de noi, ca să avem îndrăznire în ziua judecății, fiindcă precum este Acela, așa suntem și noi, în lumea aceasta. În iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica are cu sine pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire. **(1 Ioan 4, 16-18)**.

7 Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească. Și această poruncă avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu și nu iubește pe fratele său. **(1 Ioan 4, 20-21)**.

8 Și acum te rog, Doamnă, nu ca și cum îți-aș scrie poruncă nouă, ci pe aceea pe care noi o avem de la început, ca să ne iubim unii pe alții. Și aceasta este iubirea, ca să umblăm după poruncile Lui; aceasta este porunca, precum ați auzit dintru început, ca să umblați întru iubire. **(2 Ioan 1, 5-6)**.

9 Iubitule, cu credință faci oricâte faci pentru frați și aceasta pentru străini, Care, în fața Bisericii, au dat mărturie despre dragostea ta. Bine vei face să-i ajuți în călătoria lor, după cum se cuvine înaintea lui Dumnezeu. Căci pentru numele lui Hristos au plecat la drum, fără să ia nimic de la neamuri. Noi, deci, datori suntem să sprijinim pe unii ca aceștia, ca să fim împreună-lucrători pentru adevăr. **(3 Ioan 1, 5-8)**.

10 Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este întru el; Pentru că tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sunt de la Tatăl. **(1 Ioan 2, 15-17)**.

Taina Sfântului Maslu

Sorin Dan | ortodoxiatinerilor.ro

O slujbă care îmi este dragă și care mă bucură este Sfântul Maslu. Când mă duc la Sfântul Maslu mă pregătesc de fiecare dată să intru într-un alt univers, într-o altă lume. Intru în timpul lui Hristos și cu fiecare Evanghelie trăiesc și eu ce au trăit cei care Îl urmăreau pe Hristos.

Astfel, întâi Îl aud pe Hristos cum vorbește despre dragoste. Despre dragostea adevărată care nu se manifestă în vorbe ci în fapte. Descopăr un Hristos care cere să facem ceva, un Hristos care aduce cu El dragostea și izgonește singurătatea în neazuri și patimi punând în locul acesteia dragostea celui ce ne ajută să ne îndreptăm și prin acel om fiind însuși El, Mântuitorul, cel care ne stă alături.

După asta aud o altă Evanghelie și anume cea a **vameșului Zaheu**. Parcă deja aud mulțimile care Îl însoțeau pe Hristos și nebulia unui omuleț mic de statură ce urcă într-un dud pentru a-L vedea pe Hristos. Această Evanghelie mi-e foarte dragă și din cauză că sunt și eu un om mic de statură și mă identific în Zaheu. Astfel descopăr că Hristos nu râde de Zaheu ci Îl tratează cu toată dragostea și mai mult chiar: atunci când alții comentează pe la spate pe Zaheu, El îi ia apărarea. Este un episod frumos deoarece arată că Hristos preschimbă umilirea noastră în fața Lui în demnitatea de a-L avea pe El în casa noastră și de a ne lua apărarea în fața celorlalți.

A **treia Evanghelie** este cea în care **Iisus trimite pe apostoli la propovăduire**. Aici iarăși parcă sunt acolo și văd pe Hristos cum îi trimite pe apostoli (și mai târziu pe preoți și pe episcopi) ca să scuture lumea cu propovăduirea Evangheliei, cu răspândirea bucuriei că omul poate scăpa de soarta nemiloasă și poate ajunge la fericire. În același timp legat de asta apare și imaginea preotului care stă în mijlocul

poporului și citește Evangheliile (așa cum se face în biserica de mir la care mă duc). Aici văd un mesaj și anume cum trebuie să fie relația preot-eno-riasi. Preotul trebuie să stea în primul rând în mijlocul poporului și nu separat de ei și să le propovăduiască bucuria lui Hristos. În același timp poporul trebuie să stea în jurul preotului, aproape unul lângă altul ca niște copii ce se iubesc și stau în jurul Părintelui Ceresc.

Evanghelia ce urmează parcă continuă imaginea anterioară și prezintă **tulburarea ce o face Hristos**. Vindecă pe cei bolnavi, învie morții, le dă vederea orbilor, le dă azul surzilor. Văd un Hristos care parcă a tulburat pe toți din jurul Lui și vin mulți cu o râvnă după El să Îl urmeze. Hristos pe unii parcă îi refuză spunându-le că nu le va fi ușor să meargă cu El și le cere să fie gata să își ia Crucea pe când pe alții care sunt mai timizi în această alegere îi cheamă la El spunându-le că nu e timp de îndoiele ci e nevoie de o nebunie după El.

A **cincea Evanghelie** ne dă o altă învățătură dumnezeiască. Ne spune că El poate veni oricând și noi trebuie să fim pregătiți să-L acceptăm în sufletul nostru. Ne cere o stare de trezvie permanentă. O învățătură pe care ne-o dă Hristos și prin care ne spune să nu adormim în drumul spre El, să nu ajungem să trăim în tipare și în obișnuință ci tot timpul să fim proaspeți, tot timpul să fim gata de nebulii pentru El că nimeni nu știe când va veni.

Penultima Evanghelie ne învață să ne smerim. Aici sunt de fapt două lu-

cruri pe care mulți nu le observăm. Pe de o parte e acea învățătură care ne spune să nu ne lăsăm de Hristos orice s-ar întâmpla în jurul nostru. Indiferent de neazuri, indiferent de tăcerea Cerului noi să nu ne lăsăm de El ci să ne smerim în continuu și să ne umilim neîncetat în fața Lui iar izbăvirea va veni. Mi-e drag un cuvânt al păr. doctorand Stelian Tofană la această Evanghelie. Referindu-se la Evanghelia după Matei și mai precis la cuvintele lui Hristos ("*fie ție cum voiești!*") precizează faptul că Hristos nu doar a vindecat pe fetiță, ci fetița când va crește va fi așa cum o vrea, așa cum dorește orice mamă să îi fie copilul și anume ascultător și să nu o părăsească când deja e domnișoară. Hristos prin aceste cuvinte îi răsplătește cu vârf și îndesat perseverența și smerenia femeii spunându-i că nu doar o vindecă de acel demon ce o posedă ci de toți demonii care ar veni apoi și ar ispiti-o să uite de mama ei și să gândească doar la ea să se simtă bine.

O altă învățătură pe care mulți nu observă aici e faptul că Hristos ne arată să nu judecăm pe nimeni. Femeia era păgână și conform învățurii iudaice nu trebuia ajutată. Din păcate mulți ortodocși consideră că eterodocșii și păgânii sunt sub ei și nu merită mântuirea. De multe ori îi disprețuim pe cei ce nu sunt ortodocși și spunem că doar noi ne mântuim. Aș vrea să mai adaug aici doar un cuvânt al unui părinte foarte drag tinerilor și anume păr. doctorand Constantin Necula. El spunea referindu-se la canonizarea celor din temnițele comuniste: "*Ce facem cu penticostalii, cu baptiștii, cu greco-catolici, cu catolici care au murit și ei pentru Hristos?*".

În ultima Evanghelie iarăși ni se amintește de un păcătos și de faptul că noi tindem să judecăm pe ceilalți. Noi deseori nu putem să vedem pe Hristos în cei păcătoși ci doar în sfinți. Dar deseori Hristos e mult mai prezent în cei păcătoși decât în noi cei care știm pe Sfinții Părinți pe de rost.

Sf. Maslu e una din slujbele care mi se pare că ne apropie mai mult între noi oamenii (preoți și popor). Dacă Vecernia este o slujbă ce ne umple de dragoste pentru Dumnezeu, atunci Sf. Maslu e o slujbă ce ne apropie pe noi oamenii, o slujbă prin care formăm legături de dragoste duhovnicească între noi oamenii.

Publicația „Viața Creștină” este editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” Poienita

Protopopiatul Pașcani

Adresa:

sat Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic:

Pr. Marius-Ionuț Tabarcea

Contact:

Tel: 0745 77 64 56

e-mail: parohia.poienita@yahoo.ro

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>
www.facebook.com/parohiapoienita